

LATVIJAS REPUBLIKAS SATVERSMES TIESA

LĒMUMS PAR TIESVEDĪBAS IZBEIGŠANU LIETĀ Nr. 2022-25-05

Rīgā

2023. gada 8. martā

Satversmes tiesa šādā sastāvā: rīcības sēdes priekšsēdētājs Aldis Laviņš, tiesneši Irēna Kucina, Gunārs Kusiņš, Jānis Neimanis, Artūrs Kučs, Anita Rodiņa un Jautrīte Briede,

izskatījusi lietas Nr. 2022-25-05 „Par vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministra 2022. gada 22. marta rīkojuma Nr. 1-2/2224 „Par Rīgas domes 2021. gada 15. decembra saistošo noteikumu Nr. 103 „Rīgas teritorijas izmantošanas un apbūves saistošie noteikumi” darbības apturēšanu” atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1. pantam, Eiropas vietējo pašvaldību hartas 4. panta ceturtajai daļai un 8. pantam, likuma „Par pašvaldībām” 49. panta pirmajai daļai un Teritorijas attīstības plānošanas likuma 27. panta trešajai daļai” (turpmāk – lieta Nr. 2022-25-05) materiālus,

konstatēja:

1. Rīgas dome (turpmāk arī – Pieteikuma iesniedzēja) 2005. gada 20. decembrī pieņēma saistošos noteikumus Nr. 34 „Rīgas teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi” (turpmāk – Saistošie noteikumi Nr. 34), ar kuriem tika apstiprināts Rīgas teritorijas plānojums 2006.–2018. gadam. Ar Pieteikuma iesniedzējas 2018. gada 25. aprīļa lēmumu Nr. 1099 „Par Rīgas teritorijas

plānojuma 2006.–2018. gadam darbības termiņa pagarināšanu” Rīgas teritorijas plānojuma 2006.–2018. gadam darbības termiņš tika pagarināts līdz Rīgas teritorijas plānojuma līdz 2030. gadam (turpmāk – Rīgas teritorijas plānojums) īstenošanas uzsākšanai.

Pieteikuma iesniedzēja 2006. gada 7. februārī pieņēma lēmumu Nr. 832 „Par Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas plānojuma apstiprināšanu”. Pamatojoties uz šo lēmumu, ar 2006. gada 7. februāra saistošajiem noteikumiem Nr. 38 „Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi” (turpmāk – Saistošie noteikumi Nr. 38) tika apstiprināta Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas plānojuma grafiskā daļa un teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi.

Savukārt 2021. gada 15. decembrī Pieteikuma iesniedzēja pieņēma saistošos noteikumus Nr. 103 „Rīgas teritorijas izmantošanas un apbūves saistošie noteikumi” (turpmāk – Saistošie noteikumi Nr. 103), ar kuriem tika apstiprināts Rīgas teritorijas plānojums un kuri noteica, ka ar Rīgas teritorijas plānojuma īstenošanas uzsākšanas dienu spēku zaudē Saistošie noteikumi Nr. 34. Saistošie noteikumi Nr. 103 stājās spēkā 2021. gada 22. decembrī.

2. Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrs (turpmāk – ministrs) 2022. gada 22. martā izdeva rīkojumu Nr. 1-2/2224 „Par Rīgas domes 2021. gada 15. decembra saistošo noteikumu Nr. 103 „Rīgas teritorijas izmantošanas un apbūves saistošie noteikumi” darbības apturēšanu” (turpmāk – Apstrīdētais rīkojums). Ar šo rīkojumu ministrs apturēja Saistošo noteikumu Nr. 103 darbību.

Apstrīdētajā rīkojumā norādīts, ka pēc Rīgas teritorijas plānojuma 3.0 redakcijas publiskās apspriešanas veiktie labojumi esot pretrunā ar Ministru kabineta 2014. gada 14. oktobra noteikumu Nr. 628 „Noteikumi par pašvaldību teritorijas attīstības plānošanas dokumentiem” (turpmāk – Noteikumi Nr. 628) 87. un 88. punktu. Proti, šie labojumi neesot redakcionāli, bet gan tādi, kas ietekmē noteikumu būtību. Veiktie labojumi turklāt neesot nodoti atkārtotai publiskai apspriešanai saskaņā ar Noteikumu Nr. 628 90. punktu.

Tas apstākļis, ka līdz Saistošo noteikumu Nr. 103 īstenošanas uzsākšanas dienai Rīgas administratīvajā teritorijā ir spēkā divi dažādi teritorijas plānojumi – Saistošie noteikumi Nr. 34 un Saistošie noteikumi Nr. 38 –, esot pretrunā ar Teritorijas attīstības plānošanas likumu, jo vienā administratīvajā teritorijā nevarot vienlaikus būt spēkā divi vienāda līmeņa teritorijas plānojumi ar atšķirīgiem teritorijas izmantošanas noteikumiem. Neesot izpildīts arī Rīgas vēsturiskā centra saglabāšanas un aizsardzības likumā (turpmāk – Rīgas vēsturiskā centra likums) noteiktais, ka šai teritorijai nepieciešams izstrādāt lokālpilnojumus.

Saistošo noteikumu Nr. 103 3. punkts, kas paredz, ka Rīgas teritorijas plānojuma īstenošanas uzsākšanas brīdī izstrādes procesā esošos detālpilnojumus ārpus Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas var pabeigt atbilstoši Saistošajiem noteikumiem Nr. 34, ja tie tiek apstiprināti ne vēlāk kā 24 mēnešu laikā pēc Rīgas teritorijas plānojuma stāšanās spēkā, neatbilstot Teritorijas attīstības plānošanas likuma 1. panta 10. punktam un 28. panta pirmajai daļai. Turklāt pašvaldība neesot pilnvarota saistošajos noteikumos paredzēt to, kā pabeidzami izstrādes procesā esošie zemes ierīcības projekti, ja stājies spēkā jauns teritorijas plānojums.

Rīgas teritorijas plānojuma Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu (turpmāk – Apbūves noteikumi) 6.8. apakšpunktā noteiktais azartspēļu organizēšanas aizliegums neatbilstot Azartspēļu un izložu likuma 41. panta otrās daļas 11. punktam un 42. panta desmitajai daļai. Turklāt Rīgas teritorijas plānojumā neesot ietverts izvērtējums par katras konkrētās vietas un teritorijas radīto sabiedrības interešu būtisko aizskārumu un atbilstību Azartspēļu un izložu likuma prasībām.

Nosakot funkcionālo zonējumu Rīgas teritorijas plānojumā, neesot pietiekami izvērtēta tā iespējamā ietekme uz esošo uzņēmējdarbību. Proti, tā grafiskajā daļā noteiktais funkcionālais zonējums teritorijām, kurās fiksēts vides trokšņa pārsniegums, neatbilstot Ministru kabineta 2013. gada 30. aprīļa noteikumu Nr. 240 „Vispārīgie teritorijas plānošanas, izmantošanas un apbūves noteikumi” (turpmāk – Noteikumi Nr. 240) 147.¹ punktam. Papildus tam Rīgas teritorijas plānojumā noteiktais funkcionālais zonējums un teritorijas izmantošanas

nosacījumi atsevišķās Rīgas brīvostas teritorijās – Spilvē un Kundziņsalā – ievērojami apgrūtināšot ne tikai Rīgas brīvostas teritorijas attīstību, bet arī Rīgas valstspilsētas un Latvijas ekonomikas attīstību kopumā.

Vienlaikus Apbūves noteikumos esot konstatējamas arī citas nepilnības.

3. Pieteikuma iesniedzēja – Rīgas dome – norāda, ka Apstrīdētais rīkojums neatbilst Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 1. pantam, Eiropas vietējo pašvaldību hartas (turpmāk – Harta) 4. panta ceturtajai daļai un 8. pantam, likuma „Par pašvaldībām” 49. panta pirmajai daļai un Teritorijas attīstības plānošanas likuma 27. panta trešajai daļai.

Pieteikumā norādīts, ka Rīgas teritorijas plānojuma 3.0 redakcijā tika veikts tehnisks labojums. Tādu izmaiņu veikšanu nevarot uzskatīt par Rīgas teritorijas plānojuma pilveidošanu, un tāpēc neesot bijusi nepieciešama arī atkārtota tā publiskā apspriešana.

Tas, ka vienlaikus ir spēkā divi teritorijas plānojumi, jau vēsturiski izrietot no Rīgas vēsturiskā centra likuma. Proti, ar minēto likumu 2003. gadā esot ieviests speciāls teritorijas plānošanas instruments – atsevišķs Rīgas vēsturiskā centra teritorijas plānojums. Turklāt Rīgas teritorijas plānojums kā vispārīgs regulējums norādot uz Rīgas vēsturiskā centra plānojuma kā speciālā regulējuma piemērošanu, līdz ar to starp abiem regulējumiem neesot pretrunu. Savukārt attiecībā uz Rīgas vēsturiskā centra lokālpilnojumam izstrādi likumdevējam vajadzējis paredzēt tādas pārejas noteikumus, kas ieviestu lielāku tiesisko noteiktību jautājumā par to, kad jaunajam Rīgas vēsturiskā centra lokālpilnojumam jāstājas spēkā.

Saistošo noteikumu Nr. 103 3. punkts esot pieņemts, ievērojot nepieciešamību aizsargāt to personu tiesisko paļāvību, kuras Rīgas teritorijas plānojuma spēkā stāšanās brīdī būtu uzsākušas detālpilnojumam izstrādi. Turklāt Pieteikuma iesniedzēja esot noteikusi saprātīgu periodu, kurā izstrādes procesā esošos detālpilnojumus ārpus Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas var pabeigt atbilstoši Saistošajiem noteikumiem Nr. 34, – 24 mēneši no Rīgas teritorijas plānojuma spēkā stāšanās. Savukārt zemes izmantošanas un apbūves kārtības noteikšana saskaņā ar attiecīgās pašvaldības teritorijas plānojumu

esot pašvaldības autonomajā kompetencē atbilstoši likuma „Par pašvaldībām” 15. panta pirmās daļas 13. punktā noteiktajam. Saistošie noteikumi Nr. 103 nevis regulējot zemes ierīcības procesu, bet gan nosakot materiāltiesiskās normas, kurām jāatbilst izstrādātajam zemes ierīcības projektam.

Apbūves noteikumu 6.8. apakšpunktā noteikto azartspēļu organizēšanas ierobežojumu nevarot interpretēt kā absolūtu aizliegumu, jo azartspēļu organizēšana joprojām būšot iespējama četru un piecu zvaigžņu viesnīcās un būšot iespējama arī interaktīvo azartspēļu organizēšana. Turklāt Azartspēļu un izložu likuma 41. panta otrās daļas 11. punktā neesot tieši noteikts tas, ka šādu ierobežojumu nevar attiecināt uz visu pašvaldības teritoriju. Līdz ar to nevarot uzskatīt, ka pašvaldība, nosakot azartspēļu organizēšanas aizliegumu ļoti lielā tās administratīvās teritorijas daļā, būtu pārsniegusi tai ar minēto normu piešķirtā pilnvarojuma apjomu. Nosakot šādu ierobežojumu, pašvaldība esot ņēmusi vērā dažādus pētījumus, kas pamato iedzīvotāju viedokli un azartspēļu organizēšanas ierobežojuma nepieciešamību.

Noteikumu Nr. 240 147.¹ punkts neaizliedzot pašvaldībai precizēt attiecīgo apbūves teritoriju izmantošanu atbilstoši faktiskajai situācijai. Šādu izmaiņu veikšana neesot atzīstama par jaunu izmantošanas veidu plānošanu minētās normas izpratnē. Savukārt attiecībā uz atsevišķās Rīgas brīvostas teritorijās noteikto funkcionālo zonējumu Pieteikuma iesniedzēja norāda, ka ministram neesot kompetences norādīt pašvaldībai, kāds funkcionālais zonējums konkrētajās teritorijās bija jāizvēlas, un jo īpaši norāda uz to, ka Apstrīdētajā rīkojumā nav sniegts pamatojums tam, kā un kādas tiesību normas pašvaldība ar savu rīcību ir pārkāpusi.

4. Amatpersona, kas izdevusi apstrīdēto aktu, – ministrs – atbildes rakstā norāda, ka Apstrīdētais rīkojums atbilst Satversmes 1. pantam, Hartas 4. panta ceturtajai daļai un 8. pantam, likuma „Par pašvaldībām” 49. panta pirmajai daļai un Teritorijas attīstības plānošanas likuma 27. panta trešajai daļai.

Papildus jau Apstrīdētajā rīkojumā norādītajam atbildes rakstā ir uzsvērts, ka Pieteikuma iesniedzējas argumentam par vēsturiski izveidojušos situāciju, kad

Rīgas administratīvajā teritorijā vienlaikus pastāvējuši divi vienāda līmeņa teritorijas plānojumi, nav nozīmes, jo līdz ar Saistošo noteikumu Nr. 103 apstiprināšanu šī neatbilstība bija jānovērš. Proti, Pieteikuma iesniedzējai vajadzējis ņemt vērā gan Noteikumu Nr. 628 27. punktu, kas liedz divu teritorijas plānojumu vienlaicīgu spēkā esību vienā administratīvajā teritorijā, gan arī Rīgas vēsturiskā centra likumu, kas prasa Rīgas vēsturiskā centra lokālplānojuma izstrādi.

Gan likumā „Par pašvaldībām”, gan Administratīvo teritoriju un apdzīvoto vietu likumā, gan arī Azartspēļu un izložu likumā likumdevējs esot konsekventi nošķīris terminu „administratīvā teritorija” no termina „teritorija”, kas pēc nozīmes esot daudz plašāks un nekonkrētāks. Tādējādi, ņemot vērā vispārējo praksi, proti, to, ka ārējos normatīvajos aktos tiek lietoti vienoti un precīzi termini, nevarot secināt, ka Azartspēļu un izložu likuma 41. panta otrās daļas 11. punkts un 42. panta desmitā daļa ietvertu pašvaldības tiesības azartspēļu organizēšanas aizliegumu attiecināt uz visu tās administratīvo teritoriju. Turklāt iedzīvotāju vispārīga negatīva attieksme pret azartspēlēm neesot pietiekams un pamatots ierobežojuma nepieciešamības kritērijs, jo tas vienmēr novestu pie šāda ierobežojuma piemērošanas.

Teritorijas plānojuma mērķis esot nevis attēlot faktisko situāciju apbūvētajās teritorijās, bet gan noteikt tādu funkcionālo zonējumu un tajā atļautos teritorijas izmantošanas veidus, kas ļautu konkrētajai teritorijai maksimāli izmantot tās potenciālu. Lai gan funkcionālā zonējuma noteikšana esot pašvaldības autonoma kompetence, tomēr tādā gadījumā, ja Ekonomikas ministrija un Satiksmes ministrija uzskata, ka atsevišķās Rīgas brīvostas teritorijās noteiktais funkcionālais zonējums varētu negatīvi ietekmēt ne tikai tajās esošo uzņēmumu, bet visas valsts ekonomiku, ministra pienākums esot Apstrīdētajā rīkojumā uz to norādīt.

5. Saeima 2023. gada 9. februārī pieņēma likumu „Grozījumi Rīgas vēsturiskā centra saglabāšanas un aizsardzības likumā”. Minētajā likumā noteikta kārtība, kādā izstrādājams Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas

teritorijas plānojums, kā arī Rīgas valstspilsētas teritorijas attīstības plānošanas dokumentu hierarhija un to piemērošana.

Ministrs 2023. gada 15. februārī izdeva rīkojumu Nr. 1-2/915 „Par vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministra 2022. gada 22. marta rīkojuma Nr. 1-2/2224 „Par Rīgas domes 2021. gada 15. decembra saistošo noteikumu Nr. 103 „Rīgas teritorijas izmantošanas un apbūves saistošie noteikumi” darbības apturēšanu” atcelšanu” (turpmāk – Atcelšanas rīkojums). Ar šo rīkojumu ir atcelts Apstrīdētais rīkojums, turklāt ministrs 2023. gada 9. februārī pieņemto likumu ir minējis kā vienu no Apstrīdētā rīkojuma atcelšanas pamatiem.

Līdz ar to Apstrīdētais rīkojums ir zaudējis spēku.

6. Satversmes tiesā 2023. gada 17. februārī saņemts Pieteikuma iesniedzējas iesniegums, ar kuru tā, pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 29. panta pirmās daļas 1. punktu, atsauc savu pieteikumu un lūdz Satversmes tiesu izbeigt tiesvedību lietā Nr. 2022-25-05.

7. Satversmes tiesā 2023. gada 17. februārī saņemts SIA „Olympic Casino Latvia” iesniegums par tiesvedības turpināšanu lietā Nr. 2022-25-05 (turpmāk – 2023. gada 17. februāra iesniegums). Tajā norādīts, ka SIA „Olympic Casino” ir uzsākusi savu tiesību aizsardzību ar vispārējiem tiesību aizsardzības līdzekļiem, Teritorijas attīstības plānošanas likumā noteiktajā kārtībā vēršoties Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijā (turpmāk – Ministrija). Tāpat iesniegumā pausts viedoklis, ka Saistošie noteikumi Nr. 103 neatbilst Satversmes, Līguma par Eiropas Savienības darbību, Teritorijas attīstības plānošanas likuma, likuma „Par pašvaldībām” un Azartspēļu un izložu likuma normām.

Savukārt 2023. gada 7. martā ir saņemts SIA “ALFOR” viedoklis par lietu Nr. 2022-25-05 (turpmāk – 2023. gada 7. marta iesniegums). Tajā, līdzīgi kā 2023. gada 17. februāra iesniegumā, ir norādīts uz vispārējo tiesību aizsardzības līdzekļu izmantošanu – vēršanos Ministrijā Teritorijas attīstības plānošanas likumā noteiktajā kārtībā, kā arī pausts viedoklis par atsevišķu Saistošo noteikumu Nr. 103

normu prettiesiskumu. 2023. gada 7. marta iesniegumā ir pausts viedoklis arī par Atcelšanas rīkojuma prettiesiskumu.

Satversmes tiesa secināja:

8. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 29. panta pirmās daļas 1. punktu tiesvedību lietā var izbeigt līdz sprieduma pasludināšanai pēc pieteikuma iesniedzēja rakstveida lūguma. Savukārt likuma 29. panta pirmās daļas 2. punkts noteic, ka tiesvedību lietā var izbeigt līdz sprieduma pasludināšanai tad, ja apstrīdētais akts ir zaudējis spēku.

Satversmes tiesas likuma 29. panta pirmā daļa ir vērsta uz to, lai nodrošinātu Satversmes tiesas procesa ekonomiju (*sal. sk., piemēram, Satversmes tiesas 2007. gada 12. jūnija lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr. 2007-06-03 11.2. punktu*). Tomēr minētajā pantā noteiktais dod Satversmes tiesai tiesības izbeigt tiesvedību lietā, bet neparedz pienākumu to darīt. Proti, atsevišķos gadījumos var būt nepieciešams tiesvedību lietā turpināt, lai novērstu radušos personas pamattiesību aizskārumu vai būtisku sabiedrības interešu apdraudējumu. Tāpat, izlemjot jautājumu par nepieciešamību turpināt tiesvedību, jāņem vērā arī attiecīgajā lietā izvērtējamā tiesību jautājuma konstitucionālā nozīme (*sal. sk., piemēram, Satversmes tiesas 2022. gada 18. februāra lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr. 2021-10-03 13.3. punktu*).

Tādējādi Satversmes tiesa pārbaudīs, vai pastāv apstākļi, kas prasa tiesvedību turpināt.

9. 2023. gada 17. februāra iesniegumā un 2023. gada 7. marta iesniegumā ir pausts viedoklis par atsevišķu Saistošo noteikumu Nr. 103 normu iespējamo neatbilstību normatīvo aktu prasībām, kas esot pamats tiesvedības turpināšanai.

Izskatāmā lieta ir ierosināta par Apstrīdētā rīkojuma, nevis par cita akta – Saistošo noteikumu Nr. 103 – tiesiskumu. No Apstrīdētā rīkojuma izriet, ka vairākas personas atbilstoši Teritorijas attīstības plānošanas likuma 27. panta pirmajai daļai ir vērsušās ar iesniegumu Ministrijā un norādījušas uz atsevišķām

Saistošo noteikumu Nr. 103 neatbilstībām normatīvo aktu prasībām. Tomēr šīs personas nav izmantojušas minētā likuma 27. panta ceturtajā daļā ietvertās tiesības vērsties Satversmes tiesā.

Atbilstoši Satversmes tiesas likuma 19.³ panta otrajai daļai pieteikumu par vietējās pašvaldības teritorijas plānojumu vai lokālpilnojumu Satversmes tiesai var iesniegt sešu mēnešu laikā pēc attiecīgo saistošo noteikumu spēkā stāšanās dienas.

Saistošie noteikumi Nr. 103 stājās spēkā 2021. gada 22. decembrī. Ar Apstrīdētā rīkojuma izdošanu Saistošo noteikumu Nr. 103 darbība tika apturēta. Savukārt ar Atcelšanas rīkojumu tika atcelts Apstrīdētais rīkojums, un tādējādi Saistošo noteikumu Nr. 103 darbība atjaunojās. Kopš Saistošo noteikumu Nr. 103 spēkā stāšanās dienas ir pagājuši vairāk nekā seši mēneši, taču ir bijis arī laika posms, kurā šo noteikumu darbība bija apturēta.

Satversmes tiesas likuma 19.³ panta otrajā daļā likumdevējs ir noteicis termiņu pieteikuma iesniegšanai, bet nav noregulējis tādu tiesisko situāciju, kad rīkojumu par teritorijas plānojuma darbības apturēšanu ministrs vēlāk atceļ. Tātad, lai nodrošinātu to personu tiesību aizsardzību, kuras Teritorijas attīstības plānošanas likuma 27. pantā noteiktajā kārtībā ir vērsušās Ministrijā, tām būtu saglabājamās tiesības vērsties Satversmes tiesā. Proti, pārbaudot, vai sešu mēnešu termiņš ir ievērots, uzskatāms, ka, apturot Saistošo noteikumu Nr. 103 darbību, vienlaikus ir apturēts arī konstitucionālās sūdzības iesniegšanai noteiktā sešu mēnešu termiņa skaitījums.

Ievērojot šādus apstākļus, Satversmes tiesai šobrīd nav pamata konstatēt, ka personām, kuras Teritorijas attīstības plānošanas likuma 27. pantā noteiktajā kārtībā ir vērsušās Ministrijā, nebūtu iespējams vērsties tiesā savu pamattiesību aizskāruma novēršanai. Turklāt, vērtējot nepieciešamību turpināt tiesvedību, Satversmes tiesa nav konstatējusi nedz būtisku sabiedrības interešu apdraudējumu, nedz arī attiecīgajā lietā izvērtējamā tiesību jautājuma konstitucionālo nozīmi.

Tādējādi, ņemot vērā to, ka Apstrīdētais rīkojums ir zaudējis spēku, dispozivitātes principu un Pieteikuma iesniedzējas izteikto lūgumu par tiesvedības

izbeigšanu, kā arī to, ka nepastāv apstākļi, kuru dēļ tiesvedība lietā būtu turpināma, Satversmes tiesa atzīst, ka lietā ir pamats izbeigt tiesvedību.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 29. panta pirmās daļas 1. un 2. punktu, Satversmes tiesa

nolēma:

izbeigt tiesvedību lietā Nr. 2022-25-05 „Par vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministra 2022. gada 22. marta rīkojuma Nr. 1-2/2224 „Par Rīgas domes 2021. gada 15. decembra saistošo noteikumu Nr. 103 „Rīgas teritorijas izmantošanas un apbūves saistošie noteikumi” darbības apturēšanu” atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1. pantam, Eiropas vietējo pašvaldību hartas 4. panta ceturtajai daļai un 8. pantam, likuma „Par pašvaldībām” 49. panta pirmajai daļai un Teritorijas attīstības plānošanas likuma 27. panta trešajai daļai”.

Lēmums nav pārsūdzams.

Rīcības sēdes priekšsēdētājs

Aldis Laviņš